

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 236**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste!

Jag fick mina födelsedagsbrev i går kväll fyra stycken. Det är då bra skönt, tänkte jag, för en gångs skull, är jag då säker på att få bra brev. Så skref Anna Oona att hon varit hos en doktor, som hotar henne att snart bli blind. Yonahra skrifver att hon håller på att bli förstörd därför att hon ej är skolföreståndarinnas, hon är en bruten människas. Och jag hörde af de andra att det är mycket illa med henne, de bedja att jag skall se ut något arbete åt henne, djest veta de ej hur det går. Elise tycker, att huss hjälps är blott; Du berättar förhörliga saker om fru Edström och om Sneyas hustru, det var nint inga fler. Jag kan inte säga att jag kom riktigt i stämning.

Nu skall jag annars tacka ordentligt för dina två röda brev och för presenten. Den röda vill jag ingalunda ha, den hvita vill jag gärna ha, men är den icke för dyr. Jag kan nog förstå att det är prestande att ge en servis till en, som så gärna vill ha och så väl behöfver, men jag tycker allt att det är alldeles för mycket, den hvita är alldeles för dyr och för fin för vårt vardagslag, och till vardags måste jag nyttja den, alla mina gamla pot och Karotten äro nu slut. Vill du icke ge mig en sådan såsom de hade i ^{i butikens} julusått som Rothade 38 Kr. det vore juist lagom för närvarande, juist en sådan som den bruna (men den är väl dyfars) om den ej varit i en färg, som jag afskyr. Du kan taga något mönster hur vanligt som helst med slingrande blomman, bara det är hvitt och vackert penslat. Jag menar med detta att jag gillar mycket din idé att ge mig en sådant servis, och större än till hölf vill jag alls ej ha den, och låta mig vänta hjälps att köpa den fina. Det är ^{en} mycket bra tanke.

Ejast vill jag nu säga, att om du annars det blott och rätt att äro öfver mig så mycket prangar så förefaller mig den hvita mycket smaklig att äta på, den är utmärkt vacker. Men då du sedan talar om att den har dåliga affärer så kommer

jag att blygas. För din stora kärleksfullhet kan jag inte
tacka nog. Jag tycker att det är mycket lyft att vara inspirerad
af så mycket än kärlek, som du visar mig.

Jag skall säga att födelstagen ej varit så stödig i afseende på
premier. Din servis, och en så kallad fru Elvans Bång af Geroa, en
supphöna af gammal och nå helt tillfälligtvis bref från Sanyer
att han "läst boken med glädje" och vill ge ut den. Han bjuder mig
i honorar 300 lb. för första upplagan 300 för andra och 500 för
tredje. Det är litet otydligt, men i Frankrike betyder upplaga
1000 expl.² I alla fall; jag tar hvad han bjuder med största förbehåll
för att ej vidare bli inblandad af öfversättare. Först prima de en för
att få ens arbeten, sedan såra de en för att de ej finna förlöggare. Jag tyck-
ter att jag sofer en lugnare sömn, då jag nu kan sova på alla öfversätt-
nings bref. Jag har en förlöggare.

Apropus sova så vaknar jag hvar morgon med en längtan efter att
få Mysen hemme. Det är så förfärligt mycket störaude alla dagar så
jag blir nit abstrig färdig att få vara till dig. I skrifver du bref. Ja
jag gör intet annat, jag står på ursinnets rand. Då jag kommer
till dig skall vi bejda din snälla mamma, att hon ställer en liten
fotogen Kamin, den kostar ej alls mycket (20 Kr.) och så tåga vi den
under armen, då vi gå från salen till skrifveriet och från skrif-
veriet till biblioteket, ty det kan man, om den ständigt står bred-
vid mig, kan jag nog kalla mig i uphöast tillstånd. En pryvande
Lehna dagslöf är en fullkomligt idiotiska varsel och därtill en
arg idiot.

Men ser du en fin Britisk öfver Hjalles. Det är mina tygsta
tankar. Jag skall säga dig att för mig var Lilla Bror fullt
inspirerad, men Birgitta och Östans varo ej konst, men Konst-
huvstränk. Om Gösta net jag jag är konst, men den är
fylld af inspiration, är Konst det samma som inspiration? Jag
net ej. Inspiration utan Konst, det blir väl något sådant som Götha
och jag skulle nästan vilja säga Karolinerna. Konst och inspira-
tion ihop, det blir Konst, Konst utan inspiration österas,
och dikting utan både Konst och inspiration det blir Idvinn-
makt och all världens dåliga böcker.

onsdag morgon. Det där ni stå skref jag i går i nämligt kinstånd
och gillar det ej alls. Det är ju bara dumheter, och vet du och jag
när en bok är bra. Men jag hoppas innerligt att du ej i dina
tankar jämnatullen Gösta och Österås, det finns väl ingen lik-
hetspunkt. Men jag minnsförstod dig Rauska.

Men vet du att i målning prägar man ej efter hvad saken före
skäller bara det är bra måladt. Men är ej detta ändå en stor svaghet,
är det inte att afstå från detta som gjorde att målarRauska före gref
hjärtat på ett helt annat sätt än nu.

En stor Rauska är Rauska väl en roll hur usel som helst så att
den blir tilltalande Rauska jag tror. Men om man att en Rauska pjes
skäl spelad blir man ändå äckelig och förtviflad.

Hvart ni vända oss nu tycker jag nog att vi fordra innehåll
i formen och inte Rauska det vara annorlunda. Och jag tror att vi
på Rauska öfverens om att då endera fattas blir det intet Rauska verk

Birgitta var väl ett stort ämne, men han tog ju ingenting med
af det som var gripande och stort.

Och för resten hvad betyder all ihop det där, för den som skrif-
ver. Det är när litteraturens olycka att det alltid är författare, som bli
kritiker. De ha nu mycket att hämnas, ty man Rauska ju ändå
ej tänka sig att en verkligt stor och frumyggsrik författare blir
kritiker. Men hvem är David Sprongel. En man som ej Rauska
skrifva om någon utan att den han skrifver om för tillfället
är landets enda och största författare och som hugger vilat
ät alla nielar. Han förefaller mig mycket Rauska men
han imponerar Rauska. Man tycker att han är lika en bodel
med stort blodigt svärd som användes till öfverensomni
männare för att smörja Rauska i andens rike.

Du Rauska tror, att det var mycket nervöst att sända en
änne ej kritiserad bok till Björnsens Rauska. Tänk om den
nu ej blivit antagen, då hade jag förlorat tron på den.

Tycker du att du skall uppmärksamma August att sända en
saker? Jag tycker om att han tänkte på det, men jag

vet g'ann jagme strulle tyckas om det. Ja det får alldeles
vara som han vill. Tycker han att han vill ge bort något
så vore det orätt att säga nej.

Foster Lovisa är så snäll och skillem, vi tyckas om henne
nu. Den där passliga längtan och oron är borta. Glou är
ganska blek. — Jag såg järnvägskäret i går. Det var
storaantadt. Jag har aldrig sett något så vackert. Glou är
mycket lycklig.

Det var en mystig olycka för Pluys. En sådan tur
att han skref ossaken, jag menar så att du ej behöfver
gå och quabbla öfver detta. Men jag undrar nu om han
ej lider af något fysiskt ont, som han ej kan upptäcka.
Det var mycket synd om honom. Det faller mig in att rek-
tomu här är väl allt en Pluys' Karakter. Sådana herrar äro
ej sparsamma om sina penars litte som om sig
själva.

Blar för Gdström verkliges Kräfte? Guto kan min
sörja mig till Kräfte? Man kan inte sörja sig till en
smittsam sjukdom, det är omöjligt. Blar är nog en be-
gäfring, men jag tycker alla Primmer som skrifer
fula böcker mycket mer än Lovetien. Jag vill inte säga
att han är sin döds värd, men inte behöfver han skriva
och den här öfver oss alla.

Att du om ändå denna välrigrade boken snart
ville komma så att vi fånge no. Men nu är det ständi-
ga och quagning. Min bok är ej fördigtryckt i Danmark,
det fick jag höra igår. Det kommer nog ej före December.
Jag tror att jag bara svarat på hälften af dina bref. Betty
håller på Aron Isak ser jag och du vet ju att du kommer att
skriva honom. Hvarför gör du så långt motstånd? Jag trodde
att han skulle förekomma i boken om städet. Skal han inte
vara med där?

Nu minns jag ej mer för ögonblicket.
På födelredagen får jag väl lof att tacka dig för att du finns
och gör mina dagar glada. — Din Selma —